

[Jytte Andersen]

det. Om det så skal være en foreløbig lovgivning, indtil hr. Ole Vig Jensens berømte udvalg bliver færdig, er vi åbne over for, men et eller andet sikkerhedsnet må vi have under daghøjskolerne.

Man kan også spørge, synes vi, om det er hensigtsmæssigt, at der bruges så kolossalt meget tid af daghøjskolernes initiativtagere og daghøjskolernes medarbejdere til at søge forskellige kasser.

Oftentimes er det jo sådan, at har man fået nej fra staten, har man fået nej fra ministeriet, er der nogle andre tilskud, der falder væk, fordi kommunerne – det er også sket i Maribo – gør deres tilskud betinget af, at staten giver tilskud. Derfor er det virkelig meget tid, der bruges på at få nogle beskedne tilskud rundt omkring fra, når der er givet et afslag fra regeringen eller fra ministeriet.

Ministerens meget spontane tale, som i øvrigt var god, bortset fra indholdet – ja, i betragtning af, at ministeren kom for sent, synes jeg den var god, vi skal jo også rose hinanden en gang imellem. Men indholdet synes jeg ikke så forfærdelig godt om. Jeg synes, der var en modsætning i den, for på den ene side siger ministeren, at daghøjskolerne trives godt, og han taler om, at det er en god aktivitet, og at der gives tilskud til mange daghøjskoler, men han brugte på den anden side for meget tid – sådan som jeg hørte det – til at sætte spørgsmålstegn ved, om det nu alligevel var så godt med nogle daghøjskoler, som var gratis, fordi der ellers er en betalingsordning på fritidslovsområdet. Det er betænkeligheder, der ikke har været fremme i debatten før, men det kan være, det hænger sammen med, at nu må tidspunktet nærme sig for, at man lægger an til en lovgivning, og så må man have meldt, at det i hvert fald ikke skal være gratis.

Dette vedrører socialgruppe 4 og 5 – jeg bryder mig egentlig ikke om at bruge de begreber, men det er faktisk en meget underprivilegeret gruppe, når det drejer sig om at få andel i de samlede uddannelsesressourcer, og jeg synes faktisk, at fritidslovens betalingsprincip må kunne fraviges på daghøjskoleområdet.

Jeg mener, at daghøjskolerne i meget stort omfang lever op til folkeoplysningens traditioner, altså mødet med mennesker, udviklingen i den samtaleform, som finder sted på daghøjskolerne. Selv om der er tale om en

forholdsvis ens gruppe, synes jeg godt, man kan sige, at det er på deltagerens præmisser, det er på de voksnes præmisser, der foregår en udvikling, så jeg synes ikke, at spørgsmålstegnet ved, om daghøjskolerne lever op til folkeoplysningens principper, var ganske rimeligt.

Fru Karen Højte Jensen undrede sig såre over, at vi nu brugte folketingets tid ved endnu en gang at fremsætte dette lovforslag. Det gør vi ene og alene af den grund, at der for et år siden blev givet tilsagn om, at man ville sikre daghøjskolerne. Man sagde også dengang, at det var for tidligt, og som jeg nævnte før, var hr. Ole Vig Jensen inde på, at vi skulle vente et års tid; derfor synes jeg ikke, det kan være så overraskende, at vi kommer med et udspil. Fru Karen Højte Jensen var også lidt overrasket over, at vi ikke kunne vente på Ole Vig Jensen-udvalget. Hvis regeringen havde haft samme argumentation i forhold til indvandrerloven, altså L 156, havde vi jo ikke haft den på bordet nu, så her synes jeg ikke argumentationen hænger voldsomt sammen.

Jeg vil godt sige tak til hr. Stillinger for støtten til forslaget og samtidig sige, at når vi har fremsat lovforslaget uændret, hænger det ene og alene sammen med, at der de foregående gange, lovforslaget er blevet behandlet, ikke har været nogen kritik af indholdet. Derfor har vi sagt: vi vil i hvert fald ikke ændre på indholdet, for det er tilsyneladende det, man kan mødes om på et eller andet tidspunkt. Men det er oplagt, at med den nye udvikling, der er vedrørende løn- og ansættelsesvilkår, efter at Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening har vundet en sag om feriepenge til fritidsundervisere, stiller situationen sig med hensyn til løn- og arbejdsvilkår i fritidslovssammenhæng sig anderledes, og da vil vi selvfølgelig være åbne over for at få ændret lovforslaget, hvis det kommer til realitetsbehandling i udvalget.

Hr. Ole Vig Jensen var også overrasket og ligesom antydede, at det skulle være et spørgsmål om at markere sig. Dertil vil jeg godt sige, at det, vi gør, er at markere os og slå et slag for daghøjskolerne, det er fuldstændig rigtigt, og et af de steder, hvor man kan slå et slag for daghøjskolerne, er altså i folketinget. Det er et af de steder, hvor det har nyttet noget tidligere, for der skete jo noget bevillingsmæssigt, sidste gang vi be-